

Rudnik cinka i olova na planini Rudnik

VODITELJ: Rudnik cinka i olova na planini Rudnik slučajno je preživeo zatvaranje. Delilo ga je pet dana od stečaja, ali spasila ga je privatizacija. Danas zapošljava 410 rudara, a meštani najveće šumadijske planine sanjaju da im sin postane rudar. Zbog toga decu školuju za posao u oknu koji ih čeka po povratku kući. Trećina rudara su 20-ogodišnjaci.

REPORTER: Petar Marković ima samo 22 godine, a već 2,5 u utrobi planine Rudnik zarađuje svoj hleb iako je po zanimanju veterinarski tehničar.

PETAR MARKOVIĆ, (rudar): U mojoj struci nije imalo posla, nije teško biti rudar, mora se nešto raditi, i šta ću, solidno se zarađuje.

REPORTER: Pred očima ovih ljudi svakodnevno iz dubina izranja i svetluca vredno blago koje krije Srbija od kojeg kasnije nastaju brojni metali.

MOMIR ŽIVKOVIĆ, (žitelj Rudnika): Ovo svetlo to je, svetlo to je olovo, i ovde je bogato rudom bakra, naravno prateći element, ali u malim količinama to je ... Takođe ima i cinka.

REPORTER: Mnoga rudarska okna u našoj zemlji danas su nažalost zapuštena. Ova su jedna od retkih koja su preostala i preporodila rudare, njihove porodice i obližnju varošicu.

SAGOVORNIK 1, (anketa): Valja, valja, za mesto valja, da rade, da ljudi ima dosta koji odavde rade.

SAGOVORNIK 2, (anketa): Pa, važan je zato što prvenstveno cela porodica, da kažem, živi od te plate.

REPORTER: Viševjekovnu istoriju ovdašnjeg rudarenja verovatno bi prekrila prašina, jer je oknima pretio stečaj, ali je spas neočekivano donela promena vlasništva.

ACO ILIĆ, (generalni direktor Rudnika i Flotacije „Rudnik“): Što je malo atipično za privatizacije, to je da smo mi povećali broj radnika sa 295 na 421, koliko imamo sada. Na ime toga smo povećali i proizvodnju. Proizvodnja je duplo veća od onoga što je bila 2004. godine, povećali smo preradu duplo više.

REPORTER: Dakle, u ovim hodnicima 2 km u utrobi najveće šumadijske planine ovi vredni ljudi kopaju rudu i nastavljaju posao koji je započet pre više milenijuma.